

Nr 736

Av herrar **Wahrendorff** och **Börjesson** i Falköping, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 52, med förslag till lag om ändring i utsökningslagen, m. m.

I proposition nr 52 angående vissa ändringar i utsökningslagen, m. m., behandlas bl. a. vissa spörsmål rörande utmätning av annan tillhörig egendom som finns i gäldenärens bo. Den grundläggande principen är givetvis att sådan egendom inte skall utmätas. I sådana fall då det inte kan styrkas att egendomen rätteligen tillkommer annan föreligger inte hinder för utmätning. Ägaren kan dock, om han bjuder sannolika skäl för sin rätt, hänvisas att inom en månad väcka talan mot gäldenären och borgenären. Detta stadgande ingår både i nuvarande lag och i det framlagda förslaget. I förslaget finns dock en nyhet, nämligen att utmätningensmannen äger föranstalta om rättelse, därest tredje man inom två veckor styrker sin rätt till utmätt egendom. Detta nya stadgande innebär en betydande förbättring ur tredje mans synpunkt och måste hälsas med tillfredsställelse.

En olägenhet för tredje man som finns i nu gällande ordning vidlåder emellertid också det framlagda förslaget. De rent praktiska möjligheterna för tredje man att bevaka sin rätt på ovannämnda sätt har inte uppmärksammats i tillräcklig grad. Till följd härav kan den nämnda förbättringen i åtskilliga fall inte tillämpas på sätt som avsetts. De vanligaste exemplen härpå torde finnas på avbetalningsköpens område. Egendom som förvärvats genom avbetalningsköp, som inte gäldats, kan undantagas från utmätning endast om det vid förrättningen styrkes att tredje man har rätt till egendomen i fråga. Man torde utgå från att köparen-gäldenären genom att förete avbetalningskontrakt e. d. skall styrka tredje mans rätt. I många utmätningfall har dock gäldenären så dålig reda i räkenskaper och handlingar att han helt enkelt inte kan styrka de faktiska omständigheterna. Om inte tredje man då får kännedom om att utmätning ägt rum, har han givetvis ingen möjlighet att bevaka sin rätt. Med den omfattning och geografiska utbredning som avbetalningshandeln har måste dock tredje mans möjligheter att få kännedom om utmätning anses alltför små.

De nuvarande olägenheterna skulle kunna undvikas om utmätningensmannen underrättade sådana personer som på grund av vad som framkommit kan antagas ha någon rätt i den utmätta egendomen. Ett sådant förfarande torde tillämpas i viss utsträckning, och vissa stadganden härom finns vad gäller fast egendom. Beträffande lös egendom saknas sådant stadgande, och underrättelseförfarandet tillämpas ingalunda regelmässigt. En uttrycklig föreskrift om att utmätningensmannen skall underrätta tredje man, som kan antagas ha rätt i den

utmätta egendomen, skulle därför innebära en betydande förbättring. Ett sådant stadgande kan givetvis ingå direkt i lagen och bör kunna övervägas vid den slutliga utformningen, som kommer att följa efter den pågående översynen av utsökningslagstiftningen. F. n. synes det dock lämpligast att låta stadgandet ingå i de tillämpningsföreskrifter som Kungl. Maj:t har att utfärda. Vi föreslår att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller härom.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen vid sin behandling av proposition nr 52 i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att i tillämpningsföreskrifter enligt 12 § utsökningslagen måtte intagas stadgande av innebörden att utmätningsmannen, därest det vid förrättningen eller eljest framkommer skäl för antagandet att tredje man har sådan rätt till utmätt egendom som avses i 69 § utsökningslagen, skyndsamt skall underrätta berörda tredje man om att utmätningen ägt rum.

Stockholm den 19 mars 1963

Harry Wahrendorff

Bengt Börjesson
i Falköping
